

דף מט:

עין משפט ב. יו"ד סימן קצ סעיף לא

לא. לג. מצאה כתם ואין לה במה לתלות, אך ספק אם זה דם או צבע, טמאה^י מספק. שאין אנו בקיאים בבדיקת ז' סממנים ובשמותם.

עין משפט ה. אה"ע סימן קסו סעיף א

א. היבמה הולכת אחרי היבם למקום שהוא שם^ב, ובי"ד נותנים עצה לשניהם אם לייבם או לחלוץ. ודוקא שבמקום היבם יש שם בי"ד, והוא במקום דירתו^ל, ואם דר בין הכותים או בין הדיוטות שאינם יודעים סדר החליצה אין הולכין אחריו, אלא כופין אותו הוא לילך למקום בי"ד, ויפטור את יבמתו.

עין משפט ו. אה"ע סימן קמט סעיף כט

כט. מלמדין אותה ואת היבם לקרות, עד שהוא והיא יהיו רגילים, ותהיה יכולה לקרות לא אבה בנשימה אחת. ויש מי שאומר שצריך ג"כ שהוא יהיה יכול לומר: לא חפצתי בנשימה אחת. ויקראו אותה, והיא מעומד, בלשון הקודש: מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי ויקראו אותו, והוא מעומד; לא חפצתי לקחתה^מ

י. ממשנה דף ס"א וס"ב. ולדעת הרמב"ם משמע דטהורה מספק, כ"כ הרשב"א והראב"ד, אך המ"מ בפ"ט מא"ב כתב שגם דעת הרמב"ם דטמאה מספק כיון דאפשר לברורי אין זה ספק, וא"כ אם א"א בבדיקה לברר טהורה מספק, כ"כ בתורת השלמים, אבל הלבוש כתב להחמיר והיום שלובשת בגד תחתון מהודק אין מצוי ספק זה.

כ. ממסקנת הגמ' בסנהדרין דף ל"א ע"ב ורמב"ם בפ"ב.

ל. משמע דאם הלך ממקום דירתו, כופין אותו לבוא למקומה, ולא רק למקום דירתו שיצא משם, מנ"י בב"ש.

מ. וי"א שצריך שידקדקו עמה שהיא תקרא: לא אבה יבמי, בנשימה אחת (טור). וכן הוא המנהג. גם ובלא חפצתי לקחתה. וע"ל בפ"י הסדר סעיף ס"א.

עין משפט ז.ז.ט.

אה"ע סימן קמט סעיף מג

מג. נמצא סדר החליצה קוראה מאן יבמי, וקורא לא חפצתי לקחתה
וחולצת ורוקקת וקוראה ככה יעשה לאיש ואין הסדר מעכב. ולא
עוד, אלא אפילו לא קראה ולא רקקה, אלא שחלצה בלבד, החליצה
כשרה. במה דברים אמורים, כשהיו יכולים לדבר, שהרי הם ראויים
לקרות. אבל אלם ואלמה וקטנה, אינם חולצין, ואם חלצו, חליצתן
פסולה; ואינה כשוטה וקטן, שלא עשו כלום, שאינה נפסלת לאחים
ויכולה להתייבם להם או לו. ויש אומרים דה"ה לחליצת חרש וחרשת
שאינה כלום. וי"א שחליצתן פסולה, כמו של אלם ואלמת.